

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

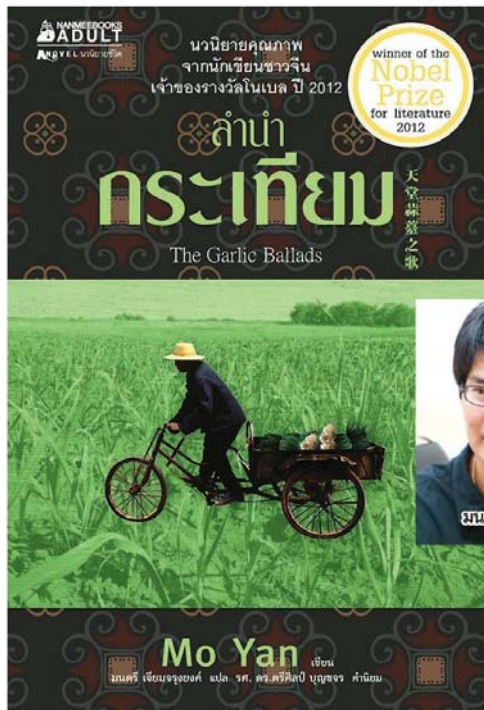
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันที 1 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2561 หน้า 14 มูลค่าข่าว 313,550.-

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

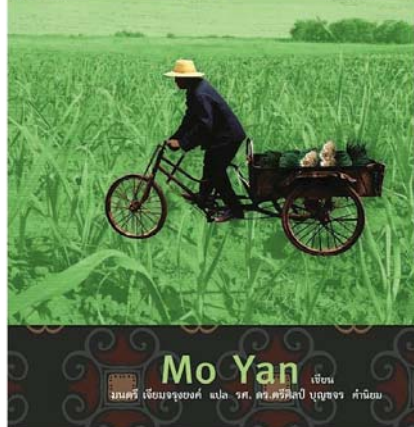
ลำนำกระเทียม

มหากาพย์ของคนตัวเล็กที่ต่อสู้กับอำนาจรัฐ

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มนตรี เจียมจรรยา สารภาพว่า หนังสือเล่มนี้ แปลยากมาก เพราะเรื่องราวในหนังสือเกิดขึ้นในช่วงยุค 80 ในมณฑลเทียนตัง จึงมีภาษาถิ่นค่อนข้างเยอะ อีกทั้งข้อมูลที่เกิดขึ้นในยุคนี้ยังมีค่อนข้างน้อย ตอนเริ่มต้นแปลก็จะรู้สึกงงว่าผู้เขียนต้องการสื่ออะไรกันแน่ แต่พอเริ่มจับทางได้ก็ทำให้แปลได้ง่ายขึ้น คือจำได้ว่าเริ่มแปลจากบทโหมโรง ซึ่งเป็นเหมือนสรุปเนื้อเรื่อง จึงทำให้จับทางในการแปลได้ถูก เพราะเขาเขียนไว้ว่า นวนิยายที่ยิ่งใหญ่ควรตีความได้หลากหลาย อย่างบางจุด ตามคนจีนเองก็ยังไม่รู้ว่าต้องแปลว่าอะไรดี หรือบางที่ตามสอง

มนตรี เจียมจรรยา

มั่วเหยียน

คนยังได้คำตอบคนละแบบ หรือแม้แต่มองคนท้องถิ่นในมณฑลนั้นก็ยังไม่รู้ ฉะนั้น เราจึงเข้าใจความต้องการของมั่วเหยียนว่าเขาต้องการให้สามารถตีความได้หลากหลาย เราจะแปลให้ตรงกับต้นฉบับมากที่สุด ไม่เอาความรู้สึกหรือความคิดเห็นส่วนตัวลงไป เพื่อให้ผู้อ่านจริงเมื่ออ่านแล้วสามารถตีความได้หลากหลาย ตามจุดประสงค์ของนักเขียน

“รู้สึกประหลาดใจไม่คิดว่าจะได้ ก่อนหน้านั้นเคยแปลหนังสือมาพอสมควร แต่ครั้งนี้เป็นการแปลนวนิยายเล่มแรกในชีวิต รู้สึกเป็นเกียรติมากที่ได้แปล เพราะเป็นผลงานนักเขียนที่รู้จักและชื่นชม”

จุดที่น่าสนใจของเล่มนี้ มนตรีบอกว่า คือการเล่าเรื่องสองประเด็นควบคู่กันไป แต่จุดจบไปจบที่เดียวกัน เช่น บทเลขสี่จะเป็นเรื่องความรัก ในขณะที่บทเลขคู่จะเป็นเรื่องทางสังคม แต่ความรู้สึกที่อ่าน ไม่ได้รู้สึกว่ามีข้อขัดกันเลย สุดท้ายแล้วเรื่องราวมันผูกกันมาและมาจบที่จุดเดียวกัน เป็นชิ้นเชิงการดำเนินเรื่องที่แยบยลอย่างมาก การอ่านนวนิยายนอกจากจะได้รับความบันเทิงแล้ว ทำให้เราได้รู้เหตุการณ์สำคัญๆ ทางประวัติศาสตร์ ที่บางครั้งเราไม่สามารถหาอ่านได้จากตำราเรียน อย่างนวนิยายเล่มนี้แต่งขึ้นจากความจริงด้วยแล้ว ยังมีประโยชน์มากในแง่ของการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ยุคหลัง

เป็นหนังสืออีกเล่มที่ถือว่าไม่ธรรมดา **“ลำนำกระเทียม”** นวนิยายอันทรงคุณค่าที่คว้ารางวัลชนะเลิศประเภทหนังสือแปลดีเด่น จากการประกวดรางวัลพระยาอนุมานราชธน ครั้งที่สาม จากค่ายนานมีบุ๊คส์ **“ลำนำกระเทียม”** แปลจากต้นฉบับเรื่อง **“The Garlic Ballads”** ผลงานนวนิยายที่มีชื่อเสียงที่สุดเรื่องหนึ่งของ **“มั่วเหยียน” (Mo Yan)** นักเขียนรางวัลโนเบลสาขาวรรณกรรม ประจำปี 2012 นำเสนอเรื่องราวน่าจับจ้องอันเกี่ยวพันกับการเมือง ความรัก ความกักตุน

และการแกแค้นระหว่างชายหญิง พ่อลูก และมิตรสหาย ณ อำเภอกุ๋นเตี้ยนตัง ประเทศจีน ตีแผ่ความไม่เป็นธรรมของ **“รัฐบาลจีน”** อย่างถึงแก่น จนถูกห้ามตีพิมพ์ในจีนแผ่นดินใหญ่หลังเหตุการณ์ประท้วงที่จัตุรัสเทียนอันเหมินในปี 1989 ได้รับการแปลเป็นภาษาต่างๆ มากมาย ทั้งในฝั่งตะวันตกและตะวันออก สำหรับประเทศไทยจัดพิมพ์โดย สำนักพิมพ์เอโนเวล (ในเครือนานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์) แปลโดย

มนตรี เจียมจรรยา (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น **ดร.ภูวกร อัครบำรุงสุข**) หัวหน้าสาขาวิชาภาษาจีนและเลขานุการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาตะวันออก

การปฏิวัติวัฒนธรรม อีกทั้งการถ่ายทอดอารมณ์และ
ความรู้สึกผ่านตัวอักษรที่ทำให้ผู้อ่านเข้าถึงเรื่องราวนั้น
ได้อย่างถึงอารมณ์ สมกับที่ **รองศาสตราจารย์ ดร.ตรี
ศิลป์ บุญขจร** ได้เขียนไว้ในคำนิยามว่า

“ลำนํ้ากระเทียม” เป็นนวนิยายแนวประวัติศาสตร์
แบบมหากาพย์ (Epic Historical Novel) โดยทั่วไป
คำวามมหากาพย์ หรือ Epic จะหมายถึงเรื่องราวใน
ประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นการต่อสู้ของวีรบุรุษคนสำคัญใน
สังคมนั้นๆ แต่ในลำนํ้ากระเทียม เป็นมหากาพย์ของคน
ตัวเล็กที่ต่อสู้กับอำนาจรัฐและประเพณีอันล้าหลังที่ยัง
ฝังรากลึกในสังคม แม้ว่ารัฐบาลสังคมนิยมจะประกาศ
ยกเลิกประเพณีเหล่านี้แล้ว แต่ชาวไร่กระเทียมผู้ยากไร้
ยังคงต่อสู้กับการกดขี่

ลำนํ้ากระเทียม เรื่องราวอันน่าจำจดอันเกี่ยวพันกับ
“การเมือง ความรัก ความภักดี และการแก้แค้นระหว่าง
ชายหญิง พ่อลูก และมิตรสหาย” ณ อำเภอยี่สิบเอ็ดนางสาว
จีน ชาวไร่ปลูกกระเทียมอันเป็นผลผลิตมีชื่อของพวกเขา
มากกว่าร้อยปี พวกเขาอยู่กับกระเทียมมาทั้งชีวิต

“กระเทียม” เป็นทั้งความฝัน ความหวัง และ
กลายเป็นภาระมหากาฬที่ไม่อาจปลดเปลื้องได้ ทว่า...
เมื่อรัฐบาลคอมมิวนิสต์คดโกงทอดทิ้งพวกเขา นำ
ไปสู่สภาวะกระเทียมล้นตลาดจนเน่าเสีย ทุกอย่างก็
เปลี่ยนไป ชาวบ้านจึงต้องลุกขึ้นมาต่อสู้ปกป้องสิทธิ
ของตน โดยแต่ละคนมีสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจต่างกันไป
ทั้งความรัก ครอบครัว และอุดมการณ์